Jansons bröllopsresa

Specielit för Sv. Canada-Tidningen av S. W. Goerwell, B.A.

Janson, enligt dopattesten hetande Napoleon Octavianus Pius Minus Janson, populärt kallad "Nappen", satte på sig skjortan bak och fram och tittade oroligt på klockan. Sedan såg han sig i spegeln och blev ännu mera orolig, då han ej hittade sprundet på skjortan.

Klockan visade på en kvart på tre och klockan halv fyra skulle han vara hos prästen, där hans själs älskade skulle vänta på honom. Janson lät nämligen alltid vänta på sig. Det berodde ej enbart på hans slarviga disposition, utan kanske fastmer på hans av erfarenheten uppfostrade teori, att "ju mindre angelägen du själv är, desto mer angelägna äro andra".

Janson rick av sig skjortan igen och beundrade ett ögonblick i spegeln sin 30-åriga gestalt, senig av hårt arbete och hårbeklädd som en orangutang. Han hade försökt få bort "överflödigt hår" med ett amerikanskt "absolut garanterat" medel, som verkat med förunderlig hastighet, men till den effekt, att Janson började få överflödigt hår över allt, även där han minst väntat det, nämligen på hjässan. Allt sedan hans flitiga frekvens av "Bellmansro" i Stockholm hade han nämligen sett ut som en baron, d.v.s. varit flintskallig.

Nåväl, när klockan var 3 hade Janson fått på sig skjortan och litet till. Den lånade fracken hängde melankoliskt från hans breda axlar och rosen i knapphålet var ej plockad i går; i själva verket hade Janson fått den av en god vän, som stulit den ur sin hustrus hatt. Halsduken hade en gång i tiden varit vit, så den kunde man ej klaga på, och kängorna hade han putsat med spott och vänstra fickans näsduk. Den högra fickans näsduk använde Janson att snyta sig i. "Stormen" hade hans farfar använt på hans farfars farfars begravning, men den klädde Janson, kom en att falla i en 50-talsdröm. Man tänkte sig givetvis hans fästmö sväva omkring i krinolin och långa spetsbyxor, som knötos vid vristen, med ett parasoll i ena handen och bönboken i den andra. Huru besviken skulle man ej bliva, då man fann henne sådan hon var!

Fem minuter över halv fyra anlände Napoleon Octavianus Plus Minus Janson till kyrkan och mottog högtidligt av prästen, Pastor Klaus Evigvaredinnåd Karlson. Hans fästmö smålog förtjusande emot honom, när han äntligen fick mot att snegla över åt henne. Hon var endast 20 vårar gammal och fager som en dröm, tyckte Janson. Hennes förtjusande små grisögon blickade åt tre väderstreck och den rosenröda lilla uppnäsan åt ett fjärde. Hennes hår var smetat utefter kinderna, som på en helgonbild. "Gudskelov så slipper man hår i maten", tänkte nog Janson. Hon använde bara nummer 10 på foten och handen var stor och grov: "Så nog skall jag bli väl försörjd", mente Janson.

När bröllopsceremonien var över gav Janson prästen två dollars. "Ni är frikostig på bröllopsdagen", sade prästen, icke döljande spydigheten i rösten. "Vår herres tjänare hava det ej för fett. De behöva sin belöning", stammade Janson och såg ut som ett helgon. Sedan drog han sin färska maka mot dörren och försvann.

Men så äntligen till bröllopsresan! Se, den skulle företagas till gamla landet. Efter många om och men kom det äkta paret till New York. Efter att hava snurrat runt ett dygn vimmelkantiga mellan skyskrapor, ficktjuvar och varumänglare, lyckades de få tag på Svenska Amerika Linjen och blevo vederbörligen instuvade i en andra klassens hytt på "Drottningholm".

Den första bröllopsnatten blev ej som Janson drömt sig. Hans äkta hälvt låg likblek i hytten medan Janson själv hängde som en trasa över relingen på tredje klassens däck. Han ville nämligen ej genera sig inför sina medpassagerare på andra klassens däck. I sin ljuva oskuld förbisåg Janson det faktum, att hans ärade medpassagerare själva hängde över relingen eller lågo likbleka i sina sängar, föga aktgivande på Janson och hans bättre, eller sämre, hälvt (vilket man nu skall säga). Janson sade upprepade gånger att han ville dö, och en olyckskamrat, som hängde bredvid honom, och som tydligen hade litet humor kvar i magen, i trots av alla uppkastningar, sade retligt till "Nappen": "Om du vill dö din djäkel, så behöver du väl inte åma dej. Hoppa rätt i spa't så behöver du inte ha' en minut kvar att leva". Janson såg upp på honom med förtvivlan i sin blick. Sedan såg han ut över det stormande havet. Men det skulle ej Janson gjort. För nu blev han alldeles yr i mössan. Han tyckte att hela horisonten gick upp och ned. Ej nog med att vågorna höjde och sänkte sig, Janson tyckte att universum rörde sig. Och hans lekamen förnam rörelserna med allt mer tilltagande vånda. Han gjorde en sista ansträngning för att gå ner och säga farväl till sin älskade, då han kände en flåsande andedräkt invid sin sida och hörde som i en mardröm sin älskade viska: "Napoleon, Napoleon, jag dör". I detsamma gjorde "Drottningholm" en våldsam överhalning och Janson kom på andra, den osäkra sidan av relingen. Hans älskade klängde fast vid honom och tack vare den dubbla bördan för

Dr. Thomas Elektriska Olja för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC. Få det äkta PRIS 35c. överallt.

lorade Janson all levnadslust och gav vika. Efterföljda av medpassagerarnes rop av förskräckelse över deras öde hamnade Janson och hans äkta hälft i oceanen.

Vattnet kylde av Jansons feberheta panna och han började fatta situationen. Han såg att han höll sin äkta hälft i håret över vattenytan med ena handen och att han i den andra hade två livbälten, kopplade tillsamman. Han hade hållt i dem, då han föll över relingen, och de hade slitits loss från sina förtöjningar och följt Janson i djupet. Efter stora ansträngningar skiljde han de två bältena åt och satte ett på gumman och ett på sig själv. Femininet spottade vatten oavbrutet medan Janson kände i fickan efter en cigarett. Han fann det hela spännande och rätt komiskt. För övrigt var det ju ingen fara för livet. "Drottningholm" hade stoppat och man hade ju satt ut en livräddningsbåt för att taga upp dem. Janson svor, då han fann att cigaretterna voro förstörda av väta, men höll humöret oppe med att trampa vatten för att hålla sig varm. Nu var räddningsbåten helt nära, men i detsamma hördes ett fruktansvärt skrik från hans maka, och Janson vände sig otåligt om för att tysta ned henne. Men vid synen, som mötte honom, teg Janson. En stor haj dansade runnt hans gumma och kom Janson att börja trampa vatten som en galning, och att taga kraftiga simtag mot räddningsbåten, som nu var helt nära. Ännu en gång skrek hans gumma förtvivlat och ännu en gång vände Janson sig om, endast för att se hans älskade slukas av hajen. Det sista Janson såg var hennes förtjusande fot, som höll nummer tio. Sedan halades Janson ombord på räddningsbåten och föll med en duns till dess botten...

Nu vaknade Janson ur sin dröm och fann sig liggande på golvet i sitt enkla sovrum på Logan Ave. Hans värdinna stod och stirrade förskräckt på honom och husets vackra dotter stod skrattande i dörren.

"Va f—n", var allt Janson kunde säga, men hans värdinna vände honom ryggen och snäste i dörren: "Om Janson ska' supa, så sup med måtta".

"Snälla fru Petterson, ja' bara drömde", ropade Janson förtvivlat efter henne och kravlade sig upp i sängen. Efter att en stund hava legat och njutit över sin räddning steg Janson upp och skyndade till telefonen för att berätta äventyret för sin själs älskade.

"Amanda", sade han, "älskade Amanda, hur lycklig är jag ej över att du ej slukades av hajarna".

Amanda lade luren ifrån sig och sade: "Karl'n är galen! Han talar om hajar".

"Å, han har väl varit ute och supit", sade hennes förnuftiga mamma. "Du skulle draga dig ifrån sådant sällskap nu, då du är förlovad".

Åter hördes Amandas röst i telefonen: "Om Ni följer med dagshändelserna, så skulle Ni sett i Svenska Canada Tidningen att min förlovning gick av stapeln i går".

Janson gick också av stapeln och kryssade vindögd till sitt rum. Där låg S.C.T. på bordet och han ögnade igenom Winnipeg-nyheter, och där läste han med tårar i ögonen: "Härmed tillkännagives att förlovning ingåtts mellan Amanda Petroleumkvist och Sebulon Efraimson, delägare i firman Efraimson och Methusalemson, vilkas bröllop kommer att stå så snart som möjligt om intet oförutsett inträffar".

"Tusan också, att inte drömmen var sann", sade Janson och morskade opp sig", jag ser väl jäntan hällre äten opp av hajar än av judar".

Det oförutsedda inträffade emellertid och ett år efter det denna berättelse slutar voro Amanda Petroleumkvist med kängan nummer tio lyckligen äktad till Napoleon Octavius Plus Minus Janson. Efter ytterligare ett år fingo de trillingar och Janson blev allt mer och mer otålig. När han så året därpå beskärdes med kvartingar blev han topp rasande och gick in i godtemplarorden, och önskar nu varje dag att hans dröm skall gå i verklighet. Han håller på att spara ihop pengar för resan över Atlanten.

Tre barn tillhörande en farmare Irving Andersons fyra mil från Iron River, Mich., blevo häromdagen innebrända i deras hem. Föräldrarne blevo svårt skadade i branden.

Enligt uppgift i en Sverigetidning har en från Sexdrega socken, Västergötland, bördig person Charles M. Swensson i New York, som i somras avled, donerat 15,000 dollars till sin födelsesocken. Medlen skola fonderas och räntan användas till understöd åt fattiga.

Ett stort arbete.

(Nedanstående artikel redogör på ett klart sätt om det arbete som är förenat med en tidnings utgivande och vi ansåg att det ej kunde skada våra läsare att läsa densamma. Den var ursprungligen skriven för C. P., men vad som där säges om denna, gäller i stort sett även S. C. T.)

I samband med en tidnings utgivande förekommer en hel del arbete, som större delen av dess läsekrets icke har så synnerligen stor kännedom om. Tryckningsindustrien kan nu sägas vara en av de högst uppdrivna så långt som tekniskt fulländade maskinerier och arbetsmetoder angå. I och med Linotype-maskinens och de stora rotationspressarnes tillkomst, inträdde en revolution i denna industri, som mångfaldigt ökat en persons produceringsförmåga i jämförelse med de metoder och maskiner som användes för ett 50-tal år sedan.

Men trots tidsbesparande maskiner är dock arbetet i samband med en tidnings utgivande ett oerhört stort sådant, och det skall kanhända intressera läsaren att få några uppgifter därom.

Låt oss som exempel taga S.C.T., och anföra en del uppgifter angående arbetet med dennas utgivande.

Som kanhända läsaren vet, så innehåller S.C.T. i genomsnitt 36 spalter läsestoff varje vecka. Häri inberäknas icke annonser, eller vad vi fackmän benämna som "stående material". Allt som allt innefattar S.C.T. 54 spalter av läsmaterial med annonser. Men som sagt, 36 spalter, eller mera, ombytas och är nytt läsestoff varje vecka.

Låt oss då först lämna några uppgifter angående den redaktionella avdelningen av arbetet. Antag, att ungefär hälften av läsmaterialet är skrivet av redaktören, eller originellt skrivet av redaktören och tidningens medarbetare. Om vi då taga i beräkning, att ungefär 4 ark skrivpapper av vanlig storlek (8x11 tum), och skrivna för hand, åtgå för att fylla en spalt av 22 tums längd, så användes 72 sådana fullskrivna ark av manuskript varje vecka, eller för att fylla 18 spalter. Detta utgör endast hälften av tidningens innehåll. Den andra hälften antages bestå av material som klippts eller delvis omarbetats. 72 ark av originellt manuskript per vecka skulle således utgöra 3,744 ark per år. Ungefär 3 ark av samma storlek som det nämnda, åtgå för att fylla en bok i octavo format (7½x5¼) satt i samma storlek till som användes i S.C.T. En årgång originellt manuskript av S.C.T. skulle således fylla en bok på icke mindre än 1,248 sidor, eller 3 band av vanliga böckers storlek (omkring 400 sidor). Härav kan man lätt inse, att redaktören utför ett stort arbete endast i vad skrivning beträffar. Men icke nog därmed. Redaktören måste, för att vara väl underrättad, studera och genomläsa en mängd bytestidningar, böcker, tidskrifter och annan litteratur. Till detta åtgår en stor del av hans tid. Han måste jämväl klippa och omarbeta sådana artiklar och nyheter från andra tidningar, som han tror skall vara av intresse för läsekretsen, och varmed den andra hälften av tidningen fylles. Dessutom måste 36 spalter korrekturläsas och korrigering revideras varje vecka. Förutom detta förekommer översättning av annonser o. dyl.

Var och en av läsarne kan härmed inse att en redaktör för en sådan tidning som S.C.T. icke har mycken tid att slösa bort, och man får därför ofta se våra tidningsredaktörer arbeta inpå sena natten, studerande dagens händelser och begrundande världsaltets gång, samt med att nedteckna sina intryck och övertygelser på papper, och som sedermera utgör en del av tidningens innehåll, vilket åter i sin tur i mångt och mycket formar folkopinionen. En redaktörs arbete är minst sagt ansträngande och ännu mera ansvarsfullt.

Dessa uppgifter borde också verka övertygande på läsaren, att han erhåller verklig billig litteratur, när han får tidningen för endast $2.00 per år. Som nämnts, innehåller en årgång av S.C.T. ungefär 3 böcker på 400 sidor vardera av originell lektyr. Om dessa böcker skulle köpas i bokhandeln, skulle de kräva ett pris av $2.50 vardera, och likväl skulle icke innehållet vara så upplysande och omväxlande.

Men låt oss även lämna några uppgifter från den mekaniska avdelningen. Det arbete, som här utföres, är icke mindre stort fastän det försiggår mer så att säga i det tysta. Sättaren, eller typografen, är den person, som omdanar allt manuskript till kolummer av sättning eller satt text. Sättarens arbete är också ansvarsfullt. Han måste på samma gång som han är mekaniskt utbildad och anlagd, vara kunnig i grammatik, punktering, o. s. v. Det händer ofta att han erhåller manuskript som är slarvigt skrivet, och som redaktören icke har tid att omskriva dem, rättar han felen så långt som möjligt, med följd att manuskriptet liknar ett virrvarr av streck, ändringar och bläckplumpar m. m. Detta måste i en hast tydas av sättaren, vilken ävenså måste sätta det så korrekt som möjligt för att förhindra en mängd senare korrigering. Det har nämnts att S.C.T. innehåller omkring 36 spalter nytt läsestoff varje vecka. Varje spalt har en längd av 22 tum. Det skulle med andra ord vara omkring 65 fot av satt text. För ett år skulle det utgöra en textlängd av 3,380 fot eller 1,900 fot mindre än en mil. Med korrigering och den annonsomändring som förekommer under ett år, kan det sägas, att sättaren producerar 1 mil av satt text för tidningen ensamt. Dessutom förekommer ombrytning av 8 sidor och annonssättning, till vilket åtgår i medeltal 10 timmar varje vecka. Sedan lämnar de ombrytna sidorna eller formarna sätteriet för att läggas i press, och själva tryckningen av tidningen vidtager. Förutom tryckning förekommer falsning och postandet av tidningen. Allt måste göras på bestämda tider och regelmässigt, ty tidningen måste vara i posten på viss dag och tid, i annat fall utsättes expeditionen för klander från läsarnes sida.

I samband härmed kan ju läsaren också förstå, att stora utgifter äro förenade med en tidnings utgivande. Produktionskostnaderna, enligt nu gällande löneskala, för sättningen av tidningen, stiger till 36 dollars per vecka, eller 1 dollar per spalt. Detta betyder en utgift av 1,872 dollars per år. Kostnaderna för ombrytning och annonssättning per vecka stiger till omkring 10 dollars, eller 520 dollars per år. Till detta må läggas kostnaderna för papper, färg, kraft, tryckning, falsning och postning, "overhead expenses" samt andra löpande utgifter tillika med löner för redaktions- och kontorspersonal. Det är därför icke att undra på, att en tidnings direktion anser det nödvändigt att prenumeranterna insända sina avgifter för tidningen punktligt, ty med de summor, som äro i omlopp, skulle, om icke medel influta, företaget snart stranda. Även om prenumerationsavgifterna inkomma punktligt, äro tidningsföretag här i Canada, isynnerhet bland skandinaverna, ingen s. k. guldgruva. Om, som stå bakom företagen, arbeta osjälviskt och ihärdigt för att befrämja vårt folks kulturella framåtsträvanden. Gör du, läsare, din plikt gent emot dem, och hjälper du dem i deras strävanden? Det är endast med tillhjälp av tidsbesparande maskiner, högt uppdriven fackskicklighet, samt prenumeranternas punktliga insändande av prenumerationsavgiften, som våra tidningar kunna få debet och kredit att gå ihop. Må vi alla fullgöra våra plikter, och därmed visa att vi uppskatta detta stora arbete.

J. A. Hägglund.

Samhället.

"Lika gammal som Adam" är ett vanligt uttryck, när man vill beteckna någonting oerhört gammalt. Icke ens detta räcker till att tillämpa på samhället, som är den älsta mänskliga institutionen som trotsat alla vindar. Människan är en skröplig varelse och insåg med ens nödvändigheten av sammanhållning och gemensamma institutioner. Man delade sig i grupper — samhällen — som voro mer eller mindre oberoende från varandra. Varje medlem av samhället hade sin bestämda plats och utförde sin beskärda del av det arbete som var en livsbetingelse för allmänbetens välstånd. För samhällets harmoniska fortbestånd var det således av stor vikt att alla förutsättningar funnos för att varje medlem kunde på bästa sätt bidraga till det allmänna goda. Således se vi, att samhällets grundvalar, de principer på vilka den vilar, spela en utomordentlig stor roll på i vilken utsträckning dess egentliga uppgift uppfylles.

De tidigaste samhällsformerna voro antagligen av den mest primitiva art. Kommunen bestod i allmänhet av en släkt, och dess styrelse utgjordes av släktens älste. Eftersom behovet påkallade, uppstod den ena klassen efter den andra som hade till uppgift att på var sitt speciella område tjäna allmänheten. Bland dessa kunna märkas prästerskapet, krigsfolket samt läkarna eller magerna. Dock, eftersom dessa klasser blevo mäktigare, började de så småningom att begagna sin upphöjda ställning för egen vinning, till småfolkets förtryck.

Dessa institutioner, som ursprungligen voro ägnade att befrämja samhällets välfärd, urartade således till motsatsen. Då började rörelser bland folket att söka ersätta vad de förra klasserna förfelat. När en sådan rörelse blev kraftig nog, omstörtades den förra och den senare trädde till kraften. Denna i sin tur urartade och efterträddes i sinom tid av nyare tidsenligare institutioner. Ett lysande exempel på en sådan folkrörelse är kristendomens insteg, utveckling och förfall. Den gamla hedendomens prästerskap blev alltmer tyrrannisk; en friare, humanare religionslära åstundades. Kristendomen kom. Från att först vara en frihetens och människovärdets symbol, urartade även den till ett med prästerskap och mystiska ceremonier, despotiskt och kulturfientligt förtryck. En sådan rörelses inflytande på samhällets utveckling är påtaglig. Där folket står under den strängaste bevakning och förföljes på det hätskaste av sådana myndigheter, där finner man den mörkaste okunnighet och antingen en resignerad likgiltighet eller okuvlig trotsighet.

Medeltidens feodala samhällssystem var en direkt produkt av det allaredan starkt etablerade kristna prästerskapets dogmer och doktriner. "Med guds nåde"-principen var den centralpunkt, omkring vilken hela den feodala samhällsvävnaden utspann sig. Konungen var av Gud utkorad att regera landet, vars alla rikedomar, landamären och befolkning tillhörde honom personligen att hantera efter gottfinnande. Landet indelades i små riken över vilka sattes hov-favoriter och andra med konungen ynnestbeskärda. De stodo i direkt ansvar till konungen och måste hålla för den senares räkning en väl utrustad armé. Varje av dessa småfurstar sönderdelade sitt område bland sitt följe och dessa hade i tur och ordning att med soldater och produkter in natura återgälda sin herres ynnest. Denna sönderdelning av landet fortsatte i en oändlig led av "ädlingarnes" favoriters favoriters favoriter ända ned till den stackars slaven och soldaten, som hade att utföra sin herres arbete utan att en gång äga bestämma över sitt eget liv. Kyrkan i dessa dagar var alltid ränksmidaren, som genom intriger sökte bibehålla makt-balansen emellan alla dessa underordnade och till högre makt strävande småfurstar. Mot småfolket var den alltid den smilande och förmanande välgörenheten, alltid ödmjukhet och undergivenhet uppmanande. Lagstiftningen var i varje småfurstes hand. Konungen stiftade lagar för sina omedelbart underlydande, och dessa i tur och ordning för sina underlydande.

Med mänsklighetens framsteg gjordes, trots energiskt motstånd, den ena upptäckten och uppfinningen efter den andra. Tillverkningsmetoder revolutionerades; hemindustrien bortskaffades. Sakta men säkert genomgick samhället en fullständig omdaning. Folket blev juridiskt fritt och började deltaga i landets politiska och ekonomiska angelägenheter. Penningen blev den skapande makten. Tre samhällsklasser uppstod: kapitalisterna, de som kontrollera industrin; borgarklassen, den välbärgade medelklassen; arbetareklassen, de producerande. Arbetaren, fastän numera juridiskt och politiskt fri, är mer än någonsin ekonomiskt bunden. Hans förtjänstmöjligheter såväl som hans penningars köpstyrka kontrolleras uteslutande av industriidkaren. Lyckas han medels strejker o. d. uppressa daglönen, stiga levnadsomkostnaderna ojämförligt mera i proportion. När hans existensmöjligheter äro i kapitalistklassens skön, är det också naturligt att även den politiska situationen kontrolleras av dessa. Arbetarens politiska rättigheter utgöra endast en obetydlig hämsko på kapitalismens skändligheter. Dock förbättras arbetarens ställning så småningom, tack vare dess vaknande vetgirighet. Konst, litteratur och vetenskap börjar intaga en viktig del i arbetarens intressen. Skolorna bliva mera och mera lärdomsanstalter än tillförne. En ny folkrörelse börjar slå rot i alla världens länder.

Socialismen är dess namn. Iden är icke ny; redan Plato drömde om en idealstat, där människornas inbördes förhållanden skulle vara de mest harmoniska. Många efter honom närde en föreställning om ett förbättrat samhälle. Dessa idéer anses nu föråldrade och beteckna som utopisk socialism i motsats till den modärna praktiska samhällsläran, praktisk socialism. Dess grundläggare var Karl Marx, som kom till den slutsatsen, att världshistoriens förnämsta händelser voro en direkt följd av ekonomiska och materiella förhållanden hos folken. Om vi då antaga denna princip och studera historiens utveckling, kunna vi därav uppbygga ett teoretiskt ideellt samhällsskick som, omsatt i verkligheten, resulterade i det närmast fullkomliga samhället. Således, om folket göres ekonomiskt oberoende, finnas större utsikter för dess spirituella välfärd. Denna princip har vunnit massor av anhängare hela jorden runt. Socialismens grunddrag äro de samma i alla länder, de olika rörelserna skiljas ifrån varandra endast i taktik, efter lokala omständigheter. Med en sådan internationell grundval är det endast en tidsfråga, när hela världens befolkning kommer att befryndas med universell broderskap. Då kommer samhället att frigöras från de bojor som för närvarande binda det vid gamla national-legender och pseudo-patriotism, som uppmuntrar till det ena attentatet mot humaniteten efter det andra.

Samhället har utvecklats. Dess utveckling har alltid haft ett motsvarande inflytande på folkets ståndpunkt. Det ena samhällsskicket har avlöst det andra, allteftersom nya krav gjort sig gällande. Det nuvarande samhället kommer att avlösas av ett nytt; detta kommer att föråldras och giva upphov till ett ännu mera fullkomligt. Detta är endast i enlighet med lagen om mänsklighetens omutliga framåtskridande.

E. L. Holmgren.

Canada Nyheter.

Inkasseringen av avbetalningarna på till farmare av Manitoba provins gjorda farmlån, är tillfredsställande. Ej mindre än $244,700 ha inkasserats sedan 30 juni av $616,000 utestående fordringar — enligt vad "the Farm Loan Board" meddelat i legislaturen.

Typograferna, som fört en längre kamp för 44-timmars vecka — en strid som började i juni 1921 och sträckte sig till nästan alla industri-centras i Canada och Förenta Staterna, ha påkostat $13,000,000 i denna kamp, enligt vad Frank Morris, sekr. för A. F. of L. meddelar. Mr. Morris ansåg, att de strejkande typograferna i Toronto och Winnipeg komma att hålla ut längst. Uttaxeringen, som förut varit 10 proc. är reducerad till 3 proc.

Så svårt bränd, att han dagen därpå avled blev den 19 jan. smeden härstädes, Sigurd Bardarson, då en gasolinkanna, som han höll i händerna, exploderade. Den förolyckade var sysselsatt med att sätta igång en i smedjan varande gasolinmotor, då olyckan inträffade. Den så sorgligt omkomne, som var i 30 års åldern, var isländare till börden, samt född i Baldur, Man., dit stoftet forslats för att jordfästas.

En ensam, maskerad bandit uppehöll expressbudet Paul Venske på Regina-expressen, några mil utanför Regina vid femtiden på morgonen den 1 februari, och lyckades undkomma med flera tusen dollars. Banditen besteg tåget i Condie, 10 mil norr om Regina, och lyckades senare arbeta sig fram till expressvagnen, vars dörr han öppnade. Med en revolver tvingade han Venzke att hålla upp händerna, varpå denne blev bunden vid värmeledningen och en näsduk stoppad i munnen på honom. Banditen tog därpå nyckeln från honom och plundrade kassan. Vid framkomsten till Regina gav han den vanliga signalen, samt lyckades undkomma. Full beskrivning på mannen var lämnad till polisen och även Regina radiostation utsände mannens beskrivning.

Tacksamt erkännande. Följande subskription har under konferensåret 1922 upptagits för Barn- och Ålderdomshemskassan i Luth. Canada konferensen: Young, Sask.—E. Anderson $3; T. Carlson $10; J. Carlson $5; Mr T. Fredrikson $2; Mrs Nels P. Johnson $30; Gustaf Carlson $25; Adolf Söderberg $2; C. M. Björk $25; Gust. Swanson $2; E. M. Sundin $25; C. H. Thouse $1; Jonas Larson $5; N. Asplund $2; Arthur Johnson $20; L. Mattson $2. Kelliher Sask.—Erik Erikson $10; Mrs. Erikson $2; E. A. Erikson $10; E. Johnson $10; Per Sivertson $5; J. Jacobson $5; Anders Malm $5; John Walmark $5; Olof Person $5; Mrs. O. Person $5; P. Johnson $5; Ladies Aid, Bethel Church, $25 Mrs. H. Hemmingson $5; Mrs. A. Person $5; E. M. Swelander $5; O. Oberg $2; J. Erikson $5; G. A. Veeberg $2; E. Gustafson $1; N. Dalin 50c.; Olof Hanson $5; Mrs. D. Kreps $5; C. J. Johnson $10; A. M. Malstrom $1; P. Larson $2; Erik Samuelson $5. Stockholm, Sask.—P. J. Selin $30; E. Stromberg $30; A. Hoglund $20; J. Erikson $10; Jonas Johanson $30; N. Zakrison $10; B. R. Edquist $10; Annie Flodslet $10; B. Christofferson $1; E. Christofferson $1; Allen Sahlmark $5; R. Johnson $1; E. J. Lindahl $25; Luth. Legue $25; E. A. Berg $10; A. G. Olson $5; Mrs. A. G. Olson $5; Ole ederson $5; Mrs. Ole Pederson $5; Edwin Olson $5. Czar, Alta.—Mrs. Anna Larson $5. Kingman, Alta.—S. M. Johnson $5. — Summa $562.50.

Alla som icke inbetalt sin subskription, men lovat att göra det, ombedas att med det allra första infria sina löften, på det att ordentlig rapport må kunna uppsättas till nästa konferens möte, som hålles i mars månad. — O. Lindgren, solicitör, Czar, Alta.

Tusenårig stad i Columbias stora urskogar

Ett högt civiliserat folk levde för tusentals år sedan i en väldig stad i det nu skogsbetäckta och glömda Columbia.

En av världens största städer med terassträdgårdar, magnifika vägar, väl byggda hus och stora tempel — men numer övervuxen av urskogen, bortglömd till den grad, att man icke känner dess namn, har upptäckts i Columbia av den arkeologiska expedition, som utsänts av Fields naturhistoriska museum i Chicago.

Museets direktör, D. C. Davies, har i dagarna erhållit en rapport om denna storslagna stad från expeditionen ledare doktor J. A. Mason. Av denna rapport framgår, att den nyfunna staden är ett motstycke till de ruinstäder, från vilka spanjorerna togo massor av guld, då de först kommo till Sydamerika.

I rapporten heter det, att staden måste ha haft en väldig befolkning, ty överallt träffar man märken efter boningshus. Landet är tämligen bergigt, och husen, som voro av trä, voro byggda på terasser. I mitten av dessa påträffar man ännu trappsteg av vackert huggen sten. Vid varje hus finner man den kvarnsten, där familjen malde sin säd. Överallt har man påträffat lerkärl, mestadels stora, enkla krukor. En del av dessa äro dekorerade med reliefornament. Andra äro gjorda av ett mycket fint svart ämne och vackert skurna.

Guldklockor, små och vackert tillverkade guldfigurer och ornament av allehanda slag ha redan hemsänts och motagits av museet. Vid undersökning av de gamla templen har man funnit fullständiga prästerliga ornat. Allt tyder på att invånarna stått på en ganska hög civilisationsnivå —tusen och åter tusen år tillbaka i tiden.

SYMPATISK MILJONÄRSAMMANSLUTNING.

I staden Atlanta i Georgia, U. S. A. har mr Asa G. Candler, Jr., son till "kolakaramellkungen," tagit initiativ till en, som det förefaller, synnerligen sympatisk sammanslutning av miljonärer, som skulle begynna ett säkert unikt pedagogiskt företag. Mr Candler och fyra andra miljonärer ha nämligen gått i författning om inköp av en stor transportångare, "Logan," som varje år skulle företaga en jorden-runt-resa med ett begränsat antal pojkar från femtio skolor i olika delar av landet. "Alla jordens länder skola pojkarna få se på sin rundtur," förklarar den blivande ledaren för skolturnén, föreståndaren för Atlanta allmänna läroverk, mr Sutton, som även är planens upphovsman. För pojkarnas föräldrar komma inte resekostnaderna att ställa sig högre än vad det i medeltal kostar att hålla en pojke i skola under ett år. Innan oceanresan företages, få pojkarna göra en resa genom Förenta Staterna.

Under sjöresan komma de emellertid att få "gå" i skolan som vanligt, schemat blir alldeles detsamma som de allmänna läroverkens. En stab dugliga lärare har engagerats, vilka även kunna informera pojkarna i ekonomiska, finansiella och tekniska spörsmål. Det märkliga "bolaget" med mr Candler och mr Sutton i spetsen har även funderingar på att sätta i gång med något liknande företag i Europa.

Som sagt, sympatiskt gjort av herr miljonärer!

PRENUMERERA PÅ SVENSKA CANADA-TIDNINGEN.

DR. PHILIP A. ECKMAN
Skandinavisk Tandläkare.
TÄNDERNAS VÅRD får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill giva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.
Tänder utdragas smärtfritt.
OBS.!—NY LOKAL.
DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet Portage & Smith, Winnipeg

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, KönS-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10 f.m.—8 e.m.
Telefon: A 4165

RYSK MASSAGE
Specialister i förlamning, förkylning, rheumatism, nervösa sjukdomar, huvudvärk och förstoppning.
HELEN EDEL-SOLOWEY,
AND. MITCHELL
304 Fashion Craft Bldg.
Telefon N9851
Mottagningstider: 9—12 f.m., 2—7 e.m.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Bostadstelef.: A 7067 — A 7123

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 899
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. A. J. L. OLSON
Tofield, Alta.
Icke medicinbrukande läkare.
Kroniska sjukdomar botas på kort tid genom naturens medel och de nyaste medicinlösa metoder. Kom och bliv frisk. Fri konsultering.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3681.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 5184.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

HÖGT BLODTRYCK
Varför lider ni av högt blodtryck och åderförkalkning; det kostar er ingenting att finna ut vår metod. Oberoende av andra metoder ni försökt, kunna vi göra under för er.
VIT-O-NET PARLORS
738 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.
Tel. N7793

NI BEHÖVER PAPPER
Kuvert och övriga
TRYCKSAKER
Sänd Er order till
CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd.
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.